

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในบทนี้ได้กล่าวถึงแนวความคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการชำระบนี้ แนวความคิดในการวิจัย และทฤษฎีต่างๆ ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษา รวมทั้งปัญหา และสมมุติฐานการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของสินเชื่อเพื่อการเกษตร

จีระเกียรติ อภิบุณยภาส (2527:280-281) ได้ให้ความหมาย ของสินเชื่อการเกษตรว่า หมายถึง อำนาจที่เกษตรกรมีอยู่ในวันที่จะได้ซื้อมาสิ่งของ เงินทุน (จากการกู้ยืม) ไปใช้ในการประกอบอาชีพการเกษตร โดยการได้มาซึ่งสิ่งของและเงินทุนดังกล่าว จะต้องประกอบด้วย คำมั่นสัญญาว่าจะชำระคืนทันทีที่เจ้าหนี้ต้องการ หรือเวลาในอนาคตที่กำหนดแน่นอน ดังนั้น คำว่า สินเชื่อการเกษตรจะสามารถทำความเข้าใจง่าย ๆ คือเป็นเงินกู้เพื่อไปใช้ประกอบการเกษตรซึ่งเป็นเงินกู้ที่มีความเชื่อถือ และการออมเป็นที่ตั้ง สรุนกลุ่มพัฒนาสินเชื่อการเกษตรของประเทศไทย (2523:12-16) ให้ความหมายของ สินเชื่อการเกษตรไว้ว่า คือการให้กู้ยืมและ เครดิตแก่เกษตรกรผู้ประกอบการสิกรรม การประมง และการเลี้ยงสัตว์ โดยกำหนดให้ผู้ที่จะได้รับสินเชื่อ คือเกษตรกรทั้งที่เป็นเอกชนและนิติบุคคล กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์ที่มีสมาชิก ทั้งหมดเป็นเกษตรกร

2. ประเภทของสินเชื่อ

ฉัตร ชำช่อง (2526 : 135) อ้างใน วิชูร อินหมณี (2538 : 10) ได้แบ่งสินเชื่อเพื่อการเกษตรออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้คือ

2.1 สินเชื่อเพื่อการเกษตร แบ่งออกตามระยะเวลาได้แก่

2.1.1 สินเชื่อระยะสั้น หมายถึง สินเชื่อที่จะต้องชำระคืนภายในระยะเวลา 1 ปี ส่วนมากนำไปใช้ในการดำเนินงานฟาร์มประเภทค่าใช้จ่ายในการผลิต เช่น ซื้อปุ๋ย ค่าจ้างแรงงาน เมล็ดพันธุ์ ยาปesticide และปัจจัยการผลิตอื่นๆ

เช่น เครื่องจีดยาฆ่าแมลง เครื่องสูบน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปลูกพืชยืนต้น และ สวนผลไม้

2.1.3 สินเชื่อระยะยาว เป็นสินเชื่อเพื่อการลงทุนซึ่งต้องใช้เวลาหลายปี จึงจะให้ผลตอบแทน เช่น ซื้อที่ดิน ปรับปรุงที่ดิน เครื่องมือทำการเกษตรขนาดใหญ่ ทำสวนยาง เลี้ยงโคนม สินเชื่อประเภทนี้จะมีระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี หรือ 5 ปี แต่ปกติแล้วจะเกินกว่า 5 ปี

2.2 สินเชื่อเพื่อการเกษตร แบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

2.2.1 สินเชื่อเพื่อการบริโภค เช่น อาหาร ค่ารักษาพยาบาล ค่าท่องเที่ยวพักผ่อน หย่อนใจ ซื้อเครื่องประดับ ซื้อของใช้ภายในบ้าน เป็นต้น

2.2.2 สินเชื่อเพื่อการผลิต เป็นค่าใช้จ่ายของฟาร์มและการลงทุนในฟาร์ม ซึ่งมักจะเกี่ยวกับสินเชื่อที่แบ่งตามระยะเวลาเพาะปลูก วัตถุประสงค์ของการกู้เงินเพื่อการผลิตนั้น ผู้กู้มักกู้ผู้ให้กู้กำหนดดอกเบี้ย ซึ่งการใช้คืนก็จะนำระยะเวลาการใช้คืนมาพิจารณาตามวัตถุประสงค์ที่ขอ กู้ด้วย

3. ความต้องการสินเชื่อ

จำลอง ใต้ห้อง (2524 : 71-74) กล่าวว่า สำหรับประเทศไทยความต้องการสินเชื่อการเกษตรอาจแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ คือ

(1) ความต้องการสินเชื่อที่คิดดอกเบี้ยต่ำเพื่อเอาไปแทนที่สินเชื่อมีดอกเบี้ยสูง เช่น เกษตรกร ที่มีหนี้สินอยู่กับนายทุนเอกชน หรือพ่อค้าห้องถิน ซึ่งมักจะถูกขู่威逼ด้วยดอกเบี้ยในอัตราที่สูง หรือผู้ที่นำที่ดินไปจำนองหรือขายฝากผู้อื่น เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินเฉพาะหน้าก็ต้องหาแหล่งเงินกู้ใหม่ ที่เกิดดอกเบี้ยย่อมเยากว่า เพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย หรือลดการเสี่ยงต่อการสูญเสียที่ดินแก่นายทุน

(2) ความต้องการสินเชื่อเพื่อการผลิต เช่น เพื่อเอาไปซื้ออุปกรณ์การเกษตร เป็นค่าจ้างแรงงาน หรือแม้แต่เอ้าไปซื้อเครื่องอุปกรณ์บริโภคประจำวัน ของเกษตรกรรายย่อยผู้ซึ่งไม่สามารถรายได้เพื่อไว้ใช้จ่ายยังชีพไปได้จนถึงฤดูกาลที่ตนจะมีรายได้อีก

(3) ความต้องการสินเชื่อเพื่อธุรกิจอันต่อเนื่องจากการเกษตร เช่น การผลิตอาหารสัตว์ การผลิตปุ๋ย การผลิตสารเคมีที่ใช้ในการกำจัดโรคและศัตรูพืชประเภทหนึ่ง และการปรับรูปผลิตผลเกษตรให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น การทำอาหารกระป๋อง การสีข้าว การสกัดน้ำมันพืช การทำน้ำตาล อาหารสัตว์ ฯลฯ รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้า และการเก็บรักษาผลิตผลทางการเกษตรอีกประเภทหนึ่ง

(4) ความต้องการสินเชื่อเพื่อลงทุนระยะยาว ซึ่งจะช่วยสร้างหรือขยายกำลังการผลิตหรือเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในการผลิต เช่น การปลูกสร้างสวนยาง สวนผลไม้ การส่งเสริมกิจการโคนม การประมงชายฝั่ง หรือประมงน้ำจืด การปลูกปาไม่โตเร็วและโตช้า รวมทั้งการปรับปรุงกิจการเกษตรทั้งหลายที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพและกำลังการผลิตสูงขึ้นกว่าเดิม

สมยศ ทุ่งหว้า (2527:150 -151) ได้สรุปไว้ว่าความต้องการสินเชื่อทางการเกษตรของเกษตรกรเกิดขึ้น เพราะ

(1) ลักษณะของรายได้และรายจ่ายของเกษตรกร การเกษตรเป็นการประกอบการที่มีภาระขั้นอยู่กับดินพื้นาทีและภูมิภาค เช่น ชาวนาที่ปลูกข้าวในประเทศไทยส่วนใหญ่จะผลิตเพียงครัวเดียว รายได้จะเกิดขึ้นเมื่อมีการเก็บเกี่ยวแล้ว ในขณะเดียวกันรายได้ของเกษตรกร รายได้เกิดขึ้นเป็นบางเดือนเท่านั้น ส่วนรายจ่ายจะเกิดขึ้นสม่ำเสมอทุกๆ เดือน ฉะนั้น การขาดแคลนเงินสดสำหรับใช้จ่ายทั้งด้านการผลิตและบริโภคจึงมักจะเกิดขึ้น เกษตรกรจึงมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อนำมาใช้จ่ายดังกล่าว

(2) ภัยธรรมชาติ การเกษตรขึ้นอยู่กับดินพื้นาทีและภูมิภาคเป็นอย่างมาก หากปีใดแห้งแล้งหรือน้ำท่วมก็จะมีผลเสียต่อการผลิตทางการเกษตร รายได้ของเกษตรกรในปีนั้น ก็จะได้รับผลกระทบกระหน่ำท่อน ในบางรายอาจจะไม่มีรายได้เลยทั้งปี ดังนั้น ความต้องการกู้ยืมจึงเกิดขึ้น เพราะความจำเป็นดังกล่าวนี้

(3) การลงทุนระยะยาว การประกอบอาชีพการเกษตรนั้นจะต้องมีการลงทุนระยะยาว เช่น การซื้อที่ดินเพิ่มเติม การซื้อเครื่องมือทางการเกษตรที่มีราคาแพง หรือการประกอบการที่ต้องใช้เวลาอย่างนานกว่าจะได้รับผลตอบแทน เช่น การเลี้ยงสัตว์ หรือการทำสวนยาง การลงทุนดังกล่าวจะต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมาก เกษตรกรจึงมีความจำเป็นที่จะต้องกู้ยืมเพื่อขยายการลงทุนต่อไป

4. การค้างชำระหนี้ของเกษตรกร

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (2537:5) ได้ทำการวิเคราะห์สภาพการค้างชำระหนี้ของเกษตรกร พบว่า มาจากหลายสาเหตุ ดังนี้

(1) เกษตรกรมีความจำเป็นชุกเฉินในครัวเรือน จึงนำเงินที่จะนำไปชำระหนี้มาเป็นค่าใช้จ่ายในครัวเรือน เช่น ค่ารักษาพยาบาล, ค่าเล่าเรียนบุตร เป็นต้น

(2) ผลผลิตเสียหายเนื่องจากภัยธรรมชาติ เช่น ขาดน้ำ โรคแมลง เป็นต้น ทำให้ผลผลิต

ต่างๆ กว่า เป้าหมาย

- (3) ปัญหาด้านการตลาด ผลผลิตขายไม่ได้ราคา
 - (4) ขาดการสนับสนุนด้านการผลิต เช่น การส่งเสริมการผลิต การปรับปรุงโครงการสร้างการผลิตตามความเหมาะสมในพื้นที่
 - (5) เกษตรกรมีภาระหนี้สินหลายที่ ทั้งสถาบันการเงินในระบบและนอกระบบ
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (2533 : 22-24) “ได้สรุปมูลเหตุทำให้หนี้เงินกู้ค้างชำระของลูกค้าไว้ ดังนี้
 - (1) ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกค้าผู้กู้ ได้แก่ ลูกค้าเสียชีวิต ป่วยเรื้อรัง เลิกประกอบอาชีพเกษตรฯ ไปจากภูมิลำเนา ต้องใช้จ่ายมาก มีเจตนาบิดพลิวไม่ยอมชำระหนี้โดยไม่มีเหตุผล เป็นต้น
 - (2) ผลผลิตได้รับความเสียหายเนื่องจากภัยธรรมชาติ ขายผลผลิตไม่ได้ หรือขายได้น้อย เพราะไม่สามารถนำไปขายได้ ไม่มีผู้รับซื้อและราคาตกต่ำ
 - (3) ปัจจัยที่เกิดจากพนักงานธนาคาร ได้แก่ พนักงานธนาคารทุจริต ประพฤติดนไม่เหมาะสม เช่น ใช้เวลาไม่สุภาพ พนักงานธนาคารบิดเบือนลูกค้าหรือกู้ยืมเงินลูกค้า และลูกค้าไม่ได้รับความสะดวกในการชำระหนี้
 - (4) ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ลูกค้าไม่ได้รับหนังสือเดือนภาษีจากธนาคาร ลูกค้าได้รับวัสดุอุปกรณ์การเกษตรคุณภาพไม่ดี เช่น ปุ๋ยปลอม และลูกค้าเข้าโครงการส่งเสริมการเกษตรแบบครบวงจร แต่โครงการล้มเหลว เป็นต้น
- สามารถ นิตย์เสนອ (2536:6) “ได้ทำการศึกษาสาเหตุที่เกษตรกรมีหนี้ค้างชำระโดยได้ประมาณผลข้อมูลหนี้สินค้างชำระของเกษตรกรที่มีอยู่กับส่วนราชการและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สามารถสรุปสาเหตุได้ดังต่อไปนี้
- (1) ปัญหาเกิดจากส่วนราชการ เช่น การเร่งรีบดำเนินงานเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลขาดงบประมาณสนับสนุนในด้านอื่นๆ ที่จำเป็น ขาดการประสานงานที่ดี มีการให้สินเชื่อซ้ำซ้อน หรือพนักงานไม่สนใจในการให้สินเชื่อเกษตรกร
 - (2) ปัญหาเกิดจากโครงการไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติ เช่น สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์ไม่เหมาะสมที่จะทำการเกษตร สินเชื่อที่จัดไว้ให้ไม่เพียงพอ ปัจจัยการผลิตที่จัดหมายให้ไม่เหมาะสม
 - (3) ปัญหาจากเหตุสุดวิสัย เช่น ภัยธรรมชาติ ภัยพิบัติ หรือผลผลิตการเกษตรตกต่ำ เกินกว่าความคาดหมาย
 - (4) ปัญหาเกิดจากเหตุสุดวิสัยในตัวเกษตรกร เช่น ตาย, วิกฤตฯ

(5) ปัญหาเกิดจากความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรเอง สาระสำคัญของโครงการของเจ้าหน้าที่ที่ให้แก่เกษตรกร เช่น เกษตรกรเข้าใจวัตถุประสงค์ของโครงการคลาดเคลื่อน โดยคิดว่าวัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่ได้รับตามโครงการเป็นสิ่งของซึ่งรับประทานให้พร้อมต้องชำรุดคืน และก็ไม่ใช่เกษตรกรเป็นจำนวนมากที่ใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์โดยตรงใจบิดเบี้ยว

5. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

5.1 ทฤษฎีบทบาท (Role Theory)

การได้รับความยุ่งยากย่อจากสังคม พิจารณา จากแนวคิดทางจิตวิทยาสังคมโดยมองที่ระบบสังคมและตัวเกษตรกรเองในการกระทำสิ่งต่างๆ ในร่องของตน (The Self) ข้างในมรภกต กันทะมา (2530 :13) James มีแนวคิดที่ว่ามนุษย์จะรับรู้ตนเองในรูปของ "I" และ "me" โดย "I" คือการเป็นตัวของตัวเอง กระทำการสิ่งที่ตัวเองต้องการ ส่วน "me" คือการรับรู้ตนเองที่อยู่ในสังคม โดยได้รับการอบรมจากสังคม ซึ่งจะทำให้บุคคลแสดงบทบาทไปตามสิ่งที่ผู้อื่นคาดหวังให้เข้าเป็น ส่วนในเรื่องของการช่วยเหลือของในแบบของ "I" บุคคลได้ ก็ตามย่อมไม่อยากนำเงินไปช่วยเหลือ แต่หากสภาพการที่ได้เรียนรู้มาในสังคม คือการเป็น "me" บุคคลรอบข้างในสังคมคาดหวังว่าเข้าเป็นคนดี มีความเชื่อถือในตัวเข้า หรือการที่เข้าได้รับความยุ่งยากย่อจากสังคม รวมทั้งกฎระเบียบทางสังคมและกฎหมาย ทำให้เข้าคิดว่าเขามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อการช่วยเหลือเงินกู้ เพราะในกรณีที่เข้าไม่ช่วยเหลือเงินกู้สังคมอาจมองเข้าไปในทางไม่ดีว่าเป็นคนชอบโกง และเข้าจะถูกลงโทษโดยกฎหมายของธนาคารหรือกฎหมาย เพื่อที่จะได้รับการยกย่อจากสังคม บุคคลจึงพยายามทำตามสิ่งที่สังคมคาดหวังจากสถานภาพของเข้า

5.2 ทฤษฎีทัศนคติ (Attitude Theory)

ทฤษฎีทัศนคติเป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่า โดยพื้นฐานทัศนคติของบุคคลทั่วไปไม่ได้มีติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่สามารถมีขึ้นได้จากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ซึ่งมีกระบวนการสร้างขึ้นข้อนามาก ทัศนคติเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้คนแสดงพฤติกรรมทางสังคมออกมา คนรายรื่น มีท่าทางหรือทัศนคติในเชิงมากน้อยหลายเรื่อง จึงทำให้แต่ละบุคคลมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นพฤติกรรมของคนไม่ว่าคนจนคนรวย ผู้ดีหรือไฟร์ ที่แสดงออกไปหรือ

การมองตีค่าตัดสินอะไรว่ามีค่ามากน้อยแค่ไหนเพียงใด ย่อมเกิดมาจากการมีทัศนคติต่อสิ่งนั้น ๆ (สุเวช อินทะ ; 2531:6)

ธรรมรัส โชติกุณย์, (2524 : 53) ได้ประมวลความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เป็น 3 อย่าง ด้วยกัน คือความต้องการอาหาร ความต้องการทางเพศ และความต้องการทางสังคม ด้วยเหตุที่ความต้องการของคนมีมูลเหตุลุงใจที่เกี่ยวพันกับร่างกายและจิตใจ จึงจัดความต้องการออกเป็นพากใหญ่ๆ ได้ 2 พาก ดังนี้ ดังภาพประกอบ 1

5.2.1 ความต้องการขั้นพื้นฐาน หรือความต้องการของร่างกาย (basic psychological or primary need)

5.2.2 ความต้องการทางสังคม หรือทางจิตใจ (social psychological or secondary need)

ลำดับความต้องการของมนุษย์ตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานนั้น ถือว่าความต้องการทางกายเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน เมื่อได้รับการตอบสนองทางกายจนเพียงพอแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการทางจิตใจและสังคมต่อไป คำว่า "พอก" ทางวัฒนธรรมทางกายภาพแต่ละชนิดของมนุษย์แต่ละคนไม่เท่ากัน และไม่เหมือนกัน ส่วนความต้องการทางจิตใจและทางสังคมมี 4 ประการ โดยเรียงตามลำดับขั้นต้น ได้แก่ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยในทุกด้าน เป็นความต้องการลำดับต่อไปที่สิ้นสุด ส่วนความต้องการทางใจ และสังคม อีก 3 ประการ คือ ความต้องการมีพาก ความรักใคร่ ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความสำเร็จสมหวัง ในชีวิต ความต้องการทั้ง 3 ประการนี้ เมื่อมนุษย์ได้รับแล้วก็อย่างได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีคำว่า "พอก" หรือกล่าวได้ว่าเป็นความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด (กิติ ตยัคคานนท์, 2529 : 89-90) ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ปรัชมิดแสดงระดับความต้องการขั้นต่างๆ ของมาสโลว์
ที่มา : กิติ ดยุคคานธ์, 2529 : 89.

6. พฤติกรรมการชำระบน้ำและเงื่อนไข

การมุ่งเน้นถึงความสามารถในการชำรุดคืนเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการชำระบน้ำได้ การศึกษาในประเทศ Ivory Coast พบว่าประวัติการชำระบน้ำที่ดีไม่ได้สั้นอยู่กับเทคโนโลยีเลย ในศรีลังกา ประสิทธิภาพผลิตที่สูงก็ไม่ได้ทำให้อัตราการชำระบน้ำสูงแต่อย่างใด (Donald, 1973) และจากการศึกษาของ สนธิรา บุศยพิรศศักดิ์ (2525) ชี้ว่าศึกษาความสามารถในการชำรุดคืนเงินกู้ของครัวเรือนชนบทในประเทศไทยโดยใช้ปัจจัยในการทำนาย พฤติกรรมการชำรุดคืนเงินกู้ของเกษตรกรได้แก่ ขนาดเนื้อที่ถือครอง ประสิทธิภาพของที่ดิน รายได้สุทธิจากภาคการเกษตรและอภาคการเกษตร สินทรัพย์หมุนเวียน ค่าใช้จ่ายในการบริโภค ภาระหนี้สิน อัตราดอกเบี้ยและความไม่แน่นอนในการประกอบการ ผลการศึกษาที่ได้ก็ทราบเพียงความสามารถในการชำระบน้ำของเกษตรกร แต่ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการชำระบน้ำได้

การมองปัญหาการชำรุดคืนกว้างขึ้นในช่วงทศวรรษที่ 2510 เมื่อ Bottomley "ได้ศึกษาถึงความเสี่ยงในการให้กู้และพบว่าปัญหาการค้างชำระหนี้มีสาเหตุมาจากการไม่มีความสามารถในการชำระบน้ำและการไม่มีเจตจำนงที่จะชำระหนี้ ปัจจัยหลัก 2 ประการซึ่งมีผลต่อการชำระบน้ำ ตามแนวคิดของ บอตตอมเรย์ (Bottomley) มีผู้ให้การสนับสนุนอย่างมาก

ปัจจัยที่มีผลต่อการชำรุดคืนเงินกู้ 2 ปัจจัยหลักตามแนวคิดของ บอตตอมเรย์ (Bottomley) คือความสามารถในการชำรุดคืนเงินกู้และเจตจำนงในการชำรุดคืนเงินกู้เมื่อนำมาสัมพันธ์กันเข้า จะมีผลต่อพฤติกรรมการชำรุดคืนเงินกู้ได้หลายรูปแบบดังนี้

ความสามารถ	เจตจำนง	พฤติกรรมการชำรุดคืน
ในการชำรุดคืน	จะชำรุดคืน	
+	+	+
+	-	+,-
-	+	+,-
-	-	-

ในกรณีแรกเกษตรกรที่มีความสามารถและเจตจำนงในการชำรุดคืนเงินกู้จะเกิดพฤติกรรมชำรุดคืนเงินกู้ กรณีต่อมาซึ่งมีเพียงความสามารถ หรือเจตจำนงในการชำรุดคืนเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง จะเกิดแนวทางเป็นไปได้ 2 ทาง คือ การเกิดและไม่เกิด พฤติกรรมการชำรุดคืนเงินกู้ ตัวอย่างเช่น เกษตรกรมีความสามารถที่จะชำระแต่ไม่มีเจตจำนงอาจชำรุดคืนเงินกู้ด้วย

เหตุผลบางอย่าง หรือกรณีที่เกษตรกรไม่มีความสามารถที่จะนำร่องแต่เมื่อเจตจำนงที่จะนำร่องก็อาจเกิดพฤติกรรมการนำร่องคืนได้เช่นกันด้วยเหตุผลบางอย่าง ในกรณีสุดท้ายเมื่อไม่มีความสามารถและเจตจำนงในการนำร่องหนึ่งก็จะไม่เกิดพฤติกรรมการนำร่องหนึ่ง

ในเนปาล นายาร์จาณ (Maharjan, 1980) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำร่องของเกษตรกรขนาดเล็กจากแนวความคิดของ บอตตอมเรย์ (Bottomley) ว่าใน ผลกระทบ กันทะมา (2530 : 7) โดยใช้ขนาดเนื้อที่ถือครอง รายได้จากการเกษตร ร้อยละของผลผลิตจากการขายของผลผลิตทั้งหมดของฟาร์ม และสัดส่วนของค่าใช้จ่ายครัวเรือนทั้งหมดต่อรายได้ทั้งหมดในการพิจารณาความสามารถในการนำร่องคืนเงินกู้ และพิจารณาเจตจำนงในการนำร่องคืนจากการควบคุมการใช้สินเชื่อทั้งก่อนและหลังการผลิต การส่งจดหมายเตือนก่อนถึงกำหนดนำร่องและการเยี่ยมเยียนในเรือน พบร่วมกับการนำร่องคืนเงินกู้ของเกษตรกรรายเดียวจะดีกว่ารายใหญ่ การนำร่องหนึ่งที่ไม่ดีขึ้นกับสภาวะอากาศที่เลวร้ายเป็นหลักนอกจากนี้ความสามารถในการนำร่องคืนและการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพของสถาบันเกี่ยวกับการบริหาร และความไม่มั่นคงทางการเมืองเป็นสาเหตุหลักทางด้านเจตจำนงในการนำร่องคืนเงินกู้

แนวคิดในการแก้ปัญหาการนำร่องคืนเงินกู้จาก 2 สาเหตุหลัก คือ ความสามารถในการนำร่องคืนและเจตจำนง ในการนำร่องนั้น ได้มีการแก้ไขปรับปรุงในด้านต่างๆ เช่น ปัญหานี้ นอกสถาบัน และภูมิภาคที่ไม่เคร่งครัด แคมเบล (Gamble, 1973) ได้เข้ามาศึกษาการนำร่องคืนของเกษตรกรในประเทศไทย พบร่วมกับกลุ่มเกษตรกรอำเภอ (Amphur Farmer groups) ไม่นำร่องหนึ่งมีสาเหตุมาจากการมีหนี้ภัยนอกและจำเป็นต้องคืนเงินกู้ชนิดนี้ก่อน โดยเกรงว่าจะไม่มีแหล่งเงินกู้ในปีถัดไป นอกจากนี้สถานการณ์ภัยนอกในปีนั้น (2511) ราคาก๊าซเปลี่ือกตกต่ำอย่างรวดเร็ว ทำให้ความสามารถในการนำร่องลดลง นอกจากนี้ธนาคารยังยืนยันไม่ให้ใช้กูญหมายเข้ามาควบคุมการนำร่อง โดยให้พิจารณาเป็นรายๆ ไป ทำให้เกิดการเรื่อยในการทำงาน ล้วงนี้จะทำให้เกษตรกรบางคนที่มีความสามารถในการนำร่องคืนลดลงการนำร่องคืนด้วย (Gamble, 1973)

ทางด้านตัวเกษตรกร นอกจากบุคลิกลักษณะของผู้กู้ เช่น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความขยันขันแข็งแล้ว เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเกษตรกร ได้แก่ การเจ็บป่วย ภูกระดึง กรรมลักษณะ ไฟไหม้ ทำให้เขามีค่าใช้จ่ายด้านอื่นเพิ่มจากปกติ ซึ่งจะส่งผลกระทบถึงการนำร่องหนึ่ง

โจนลัด (Donald, 1973) กล่าวถึงเกษตรกรที่มีเจตจำนงที่จะนำร่องแต่ยังไม่เกิดพฤติกรรมการนำร่องหนึ่งว่า การที่เกษตรกรนำร่องหนึ่งไม่ตรงเวลาอาจเป็นเพราะเข้ามาช่วงเวลาถึง

กำหนดชำระไม่ได้ บัญชานี้แก้ได้โดยการส่งจดหมายเตือนล่วงหน้า การมาชำระหนี้ข้าหากเป็นเพาะเกษตรกรขอให้ผลผลิตราคาดีก่อนจึงขาย บัญชานี้แก้ได้โดยยกลงวันชำระหนี้กันก่อน ในกรณีที่ เกษตรกรขาดความสามารถในการชำระเพราะรายได้ต่ำ สามารถช่วยได้โดยการวางแผนการผลิต และในกรณีที่ เกษตรกรอยากจะชำระหนี้แต่พบว่าเป็นภาระมากที่จะชำระได้กรณีนี้ ต้องมีการควบคุมและติดตามการใช้สินเชื่อ (supervised credit) อย่างใกล้เคียงพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกษตรกรขาดจิตสำนึกรักในการชำระหนี้ ได้แก่

1) ขาดแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ (economic incentive) การคืนเงินกู้แล้วได้รับเงินกู้ตามจำนวนเท่าเดิมที่เคยได้รับทุกปี ทำให้เกษตรกรไม่อยากคืนเงินเพราะจำนวนเงินที่กู้ได้ใหม่คือจำนวนเงินเก่าที่เขานำมาคืน แต่เขายังต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการติดต่อ นอกจากราคาที่ยังต้องเสียจากการถูกจับลั้นหรือหลอกหลวงในขณะถือเงิน ซึ่งในลักษณะนี้สถาบันควรให้ยอดเงินกู้เพิ่มได้ในกรณีที่ลูกค้ามีประวัติการชำระหนี้ดี เพื่อเขาจะได้นำไปขยายการผลิตและทำให้เกิดกำลังใจที่จะชำระคืนเงินกู้

2) ภาพพจน์สถาบันการเงินของรัฐบาล กว่าจะเปลี่ยนข้อบังคับในการคืนเงินของสถาบันเกษตรกรมักไม่ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพราะคิดว่าหน่วยงานของรัฐบาลหรือกิ่งรัฐบาลอย่างไรเสียก็คงเห็นใจและให้ความช่วยเหลือเกษตรกร

3) ลักษณะของสังคมที่เขายังไม่พบบทต่อเขามาก ถ้าคนในสังคมให้ความยกย่องนับถือเขา การปฏิบัติงานของเขาก็มักเป็นไปตามที่ผู้อื่นคาดหวัง

บุญชู ใจน眷เสถียร (2526 : 8 - 9) ชี้ให้เห็นถึงเรื่องหนึ่งที่สูญเสียไปอย่างใหญ่ "เกษตรกรไม่เคยคิดจะเบี้ยวหรือคดโกงธนาคารความจริงมีความเกรงกลัวธนาคารมากเป็นพิเศษ ด้วยซ้ำ เพราะภัยคุกคามที่สูงกว่าภัยคุกคามของธนาคาร จึงกลัวว่าธนาคารเขาจะเลิกให้กู้ เรื่องกลัวเจ้าหนี้ผมเชื่อว่าเกษตรกรกลัวมากกว่าคนในอาชีพอื่น สถิติบอกมาว่า หนี้ที่สูญเสีย ในด้านสินเชื่อเกษตรอยู่ในเกณฑ์ต่ำไม่เกินร้อยละ 1"

อุปสรรคสำคัญที่บรรดาธนาคารพาณิชย์ไม่อยากให้สินเชื่อเพื่อการเกษตร มักโอนเงินให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไปปล่อยแทนนั้น เป็นเพราะสินเชื่อเกษตรมีค่าใช้จ่ายในเกณฑ์สูงเนื่องจากเป็นการกระจายเงินก้อนเล็กก้อนน้อย ออกไปในพื้นที่กว้างใหญ่ ไฟศาลา การติดต่อต้องใช้เวลามาก เอกสารเยอะ และธนาคารก็ไม่สามารถย่นย่อให้น้อยลงได้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการชำระบน้ำ

อราวรรณ รุ่งโรจนารักษ์ (2523 : 79) ได้วิเคราะห์ปัญหาสินเชื่อเพื่อการเกษตรภาคตะวันออกของประเทศไทย ผลการศึกษาความสามารถในการชำระบน้ำของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ชำรุดคืนหนี้สินเมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตเรียบร้อยแล้ว ส่วนจะชำรุดคืนทั้งหมด นั้น ขึ้นอยู่กับรายได้ในการทำฟาร์มที่เกษตรกรได้รับในปีการเพาะปลูกนั้นๆ และเมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการชำระบน้ำเฉลี่ยต่อฟาร์มแล้วจะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นเมื่อขนาดของฟาร์มใหญ่ขึ้น

สุเนตร บุญญาพิรະภักดี (2525) ได้ศึกษาเรื่องวิเคราะห์ความสามารถในการใช้คืนเงินกู้ของครัวเรือนชนบทในประเทศไทย พบว่า ครัวเรือนในชนบทมีหนี้สินกว่าร้อยละ 50 ของครัวเรือนที่ทำการสำรวจ โดยมีหนี้สินเฉลี่ยครัวเรือนละ 10,255 บาท ในจำนวนนี้เป็นสินเชื่อนอกสถาบันการเงินร้อยละ 58 และสินเชื่อของสถาบันการเงินร้อยละ 42 วัดถูประสงค์ของการกู้เงิน เพื่อซื้อสินทรัพย์ประเภททุนร้อยละ 58 เพื่อการบริโภคร้อยละ 24 และเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการผลิตร้อยละ 18 ของสินเชื่อทั้งหมด ความสามารถในการชำระบน้ำเงินกู้ตามกำหนดของสถาบันการเงินชำระบน้ำได้ร้อยละ 69.5 และนอกสถาบันการเงินชำระบน้ำได้ร้อยละ 84.7

มรกต วันทะมา (2530 : 76) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการชำระบน้ำเงินกู้ของเกษตรกรกรณีลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาพระนครศรีอยุธยา พบว่า สาเหตุหลักที่เกษตรกรชำรุดคืนเงินกู้เนื่องมาจากขาดทุนจากการกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรต่อไป เพราะอัตราดอกเบี้ยของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสูงกว่าเงินกู้จากแหล่งอื่นๆ ส่วนสาเหตุของการไม่ชำรุดคืนเงินกู้เป็นเพราะขั้นตอนการชำรุดคืนยุ่งยาก ภาระการรอเวลาสินค้าเกษตรมีราคาสูงขึ้น และการเกิดเหตุผิดปกติในส่วนตัวลูกค้า เช่น ลูกค้าเกิดอุบัติเหตุ เสียหาย ลูกค้าเกิดภัยธรรมชาติ เสียหาย เป็นต้น

เทียนชัย รัตนดิลก (2533 : 85) ได้ศึกษาปัญหาการชำรุดคืนสินเชื่อเพื่อการเกษตรของเกษตรกร จำพวกกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยศึกษาจากประชากรที่มีปัญหาค้างชำระบน้ำกู้จากธนาคารพาณิชย์ พบว่าเกษตรกรมีปัญหาค้างชำระบน้ำเชื่อ เนื่องจากจะประสบภัยธรรมชาติ ภัยธรรมชาติร้อยละ 50.4 ส่วนภัยธรรมชาติอื่นๆ ภัยธรรมชาติร้อยละ 45.1 ภัยธรรมชาติร้อยละ 4.4 เนื่องจากปัญหาน้ำในการชำระบน้ำมีผลต่องบประมาณและแมลงศัตรูพืชเป็นส่วนน้อย คือร้อยละ 4.4 เนื่องจากปัญหาน้ำในการชำระบน้ำมีผลต่องบประมาณและแมลงศัตรูพืชเป็นส่วนน้อย คือร้อยละ 4.4

เกษตรกรด้านภาคกิจกรรม ร้อยละ 35.0 และเลิกกิจการในโครงการที่ได้รับเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินร้อยละ 8.7

ไฟโตรน์ พอดีพุกข้างวงศ์ (2533 : 80-81) ได้ศึกษาถึงทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบร่วมรายได้เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกร และเกษตรกรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ย่อมมีโอกาสที่จะนำเทคโนโลยีหรือสิ่งอำนวยความสะดวกมาใช้มากกว่าเกษตรกรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และพบว่าเกษตรกรที่มีรายได้มากมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมากกว่าเกษตรกรที่มีรายได้ต่ำ รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีกว่าผู้มีรายได้ต่ำ ซึ่งอาจจะมีภาระหนี้สินต่างๆ อญูมาก เพราะเนื่องมาจากขนาดพื้นที่ถือครองน้อย เงินรายได้จากการจำนำข้าวเปลือกอาจไม่เพียงพอ กับการใช้หนี้ และเกษตรกรที่ได้รับข้าวสารจะมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมากกว่าเกษตรกรที่ไม่ได้รับข้าวสาร กล่าวคือ เกษตรกรที่ได้รับข้าวสารจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่ใช่จะเป็นการข่าน การฟังจากวิทยุ โทรทัศน์ หรือบุคคลต่าง ๆ ย่อมที่จะได้รับความรู้และมีโอกาสได้ทำความเข้าใจถึงประโยชน์มากกว่าเกษตรกรที่ไม่เคยได้รับข้าวสาร หรือรับข้าวสารน้อย

เพลินพิศ สัตย์ส่วน (2534 : 96) ได้ศึกษาสภาพปัญหาด้านการชำระหนี้คืนว่าปัญหาที่สถาบันการเงินเดิมกันมากเรื่องหนี้ในภาระนี้ของการนำข้าวเปลือกเข้ามาขาย เนื่องหนี้ค้างชำระของเกษตรกร ปัญหาดังกล่าวมีความรุนแรงแตกต่างกันในประเทศต่างๆ ที่มีความก้าวหน้าในการพัฒนาการเกษตรในระดับต่างกัน

กัลยา ติวิศิษฐ์ชัย (2535 : 3) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ธ.ก.ส. ในโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคนม พบร่วม เกษตรกรมีรายได้สุทธิรวมครัวเรือนละ 77,868 บาท ซึ่งเป็นรายได้สุทธิจากการเลี้ยงโคนม 41,688 บาท รายได้สุทธิจากการเกษตรอื่น ๆ 16,156 บาท และรายได้สุทธิจากการเกษตร 20,023 บาท เกษตรกรมีเงินกู้ถึงกำหนดชำระตามโครงการเฉลี่ย 24,393 บาท แต่ชำระคืนได้เพียง 10,805 บาท หรือร้อยละ 44.3 ทั้งนี้เป็นเพราะเกษตรกรใช้รายได้บางส่วนไปในการบริโภคและชำระหนี้สินอื่น ๆ ด้วย ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการชำระหนี้คืน ได้แก่ รายได้สุทธิจากการเลี้ยงโคนม และรายได้สุทธิจากการเกษตรอื่น ๆ ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการชำระหนี้คืน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค

อนุฤทธิ์ พ่องมูล (2536 : 55-60) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อน้ำเงินกู้ค้างชำระของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาลำพูน พบร่วม พบว่า ปัจจัยที่เกิดจากตัว

ลูกค้ามีค่าใช้จ่ายซุกเงินที่เกิดขึ้นในครอบครัวร้อยละ 35.1 อันเนื่องมาจากบุคคลในครัวเรือนเจ็บป่วย ค่าใช้จ่ายในการศึกษาของบุตร ปัจจัยที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ส่วนใหญ่เกิดจากผลผลิตของลูกค้าได้รับความเสียหายเนื่องจากภัยธรรมชาติร้อยละ 71.4 เป็นต้น การที่ลูกค้าส่งข้าวสารดีนเงินกู้ต่อธนาคารไม่ได้ ธนาคารควรจะมีการส่งเสริมให้ลูกค้าจัดทำโครงการไว้มา ช่วยเหลือ ซึ่งจะช่วยให้ลูกค้ามีรายได้หลายทาง สนับสนุนให้ลูกค้ากู้เงินระยะปานกลางหรือระยะยาว เพื่อนำไปปลูกอ่างเก็บน้ำหรือบ่อขนาดสำหรับเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการเกษตรและบริโภค ในช่วงฝนแล้ง และเพื่อนำไปซื้อที่ดินทำการเกษตรให้เพิ่มขึ้นจะช่วยให้เกษตรกรรมที่ดินทำกินเป็นของตนเองทางหนึ่ง รวมทั้งแนะนำให้ความรู้ในการใช้วัสดุการเกษตรที่ถูกต้องแก่ลูกค้า ย.ก.ส.

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการช้าระหนี้

7.2.1 รายได้ ปรีชา แยร์ (2539:54) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการช้าระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ย.ก.ส. จำแนกแม่ทะ จังหวัดลำปาง พบร้า การช้าระหนี้เงินกู้ของเกษตรกรลูกค้า ย.ก.ส. นั้นขึ้นอยู่กับรายได้ในฟาร์มของเกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับ นิตยา (2526) กล่าวใน ปรีชา แยร์ พบร้า สมมติฐานว่า ของสมการผลิตของเกษตรกรที่ใช้สินเชื่อในการผลิตนั้นปรากฏว่าค่าใช้จ่ายในทุก ๆ ด้านในการผลิตทางการเกษตรมีความสัมพันธ์กับรายได้ทางการเกษตรยิ่งรายได้จากการประกอบการรุ่นก่อนไม่มากนัก โอกาสที่จะชำระหนี้ก็น้อย

7.2.2 ขนาดเนื้อที่ถือครอง จากรายงานผลการศึกษาสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2536 : 23) พบร้าจำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้เมื่อแยกตามการถือครองแล้ว ครัวเรือนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ถือครองที่ดินอยู่ระหว่างน้อยกว่า 2.40 ไร่ต่อครัวเรือน คิดเป็น 75.7 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนครัวเรือนเป็นหนี้ ลักษณะการถือครองที่ดินมีผลกระทบต่อการผลิตและรายได้ของเกษตรกร ถ้าเกษตรกรมีที่ดินจำนวนมากอยู่ในครอบครอง ก็ย่อมมีความได้เปรียบในการผลิตถ้าเป็นเพียงผู้เช่า ผลผลิตหรือผลประโยชน์ที่ได้รับก็จะต้องแบ่งให้เจ้าของที่ดินอีกด้วยนั่นเอง โอกาสที่จะได้รับการพิจารณาขยายเงินกู้เพื่อนำไปใช้ในการขยายการผลิตได้มากกว่าเกษตรกรที่มีข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่

7.2.3 การออม มรกต กันทะมา (2530 : 37) พบร้า ลูกค้าที่มีทรัพย์สินรวมมากกว่า 200,000 บาท จะไม่มีประวัติการช้าระหนี้เลย และลูกค้าที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นก็จะมีระดับลูกค้าดีเพิ่มขึ้น แยกประเภททรัพย์เป็น 3 ประเภทคือ ทรัพย์สินถาวร ปานกลาง และหมุนเวียนพบว่า ทรัพย์สินถาวรมีความสัมพันธ์กับประเภทของลูกค้า ลูกค้าที่มีทรัพย์สินถาวรเพิ่มขึ้นจะมีระดับลูกค้าเพิ่มขึ้น

7.2.4 การหาข่าวสารจากแหล่งภายนอก เกรียงศักดิ์ ปัทมเรขา (2528ก :74)

พบว่าเกษตรกรผู้ออมรับการปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริมมีการหาความรู้จากสื่อมวลชนมากกว่าเกษตรกรผู้ปลูกข้าวพันธุ์พื้นเมือง และ เพียงจันทร์ ราษฎร์เพรสานา (2528 : 34) พบว่าแหล่งความรู้ของผู้รับฟังรายการประเภทสื่อมวลชน คือ วิทยุมากที่สุด เพราะวิทยุเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ประชากรส่วนมากมีอยู่ในครอบครองนอกจากใช้รับฟังข่าวสารและรายการบันเทิงต่างๆ แล้ว ยังเป็นสิ่งช่วยในการส่งข่าวได้รวดเร็วกว่าสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ เอกสาร แผ่นปลิวต่างๆ สวนโทรศัพท์คันนั้นเมื่อจำกัดเกี่ยวกับราคา และพลังงานไฟฟ้าในห้องถินอีกทั้งมีรายการเกี่ยวกับความรู้ทางการเกษตรน้อยมาก พิมพ์พิศ ทีมະเนตર์ (2539:63) พบว่าเกษตรกรที่ได้รับข่าวสารจากกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากบริษัทเอกชน และครูอาจารย์ของเกษตรกร มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตหน่อไม้ฝรั่งเกษตรกรที่ได้รับข่าวสารจะมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการฯ มากกว่าเกษตรกรที่ไม่ได้รับข่าวสาร กล่าวคือเกษตรกรที่ได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การฟังจากวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรือบุคคลต่างๆ ยอมที่จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และมีโอกาสได้ทำความเข้าใจถึงประโยชน์จากการฯ มากกว่าเกษตรกรที่ไม่เคยได้รับทราบข่าวสารหรือได้รับน้อย จึงไม่รู้ข้อมูลและวัตถุประสงค์ที่เป็นประโยชน์จากการฯ

7.2.5 ทัศนคติ ทัศนคติเป็นปัจจัยหนึ่งที่อาจมีผลต่อการนำร่องนี้คืน จากการศึกษาของสุวรรณ โชคตาม (2527 : 75) สารนิพนธ์เรื่องการกู้เงินในระบบของประชากร บ้านหนองแวง ตำบลหนองหลาง อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี พบว่าปัญหาเงินกู้ค้างชำระและหนี้สูญของ ธ.ก.ส. มี้อย เนื่องจากชาวบ้านมีทัศนคติต่อระบบการให้สินเชื่อแบบกำกับสินเชื่อ ถึงแม้ว่าจะมีเพียงบางส่วนเท่านั้นแต่ก็ถือว่าเป็นภาพสะท้อนที่ทาง ธ.ก.ส. จะต้องทำการศึกษาถึงสาเหตุที่แท้จริงเพื่อนำมาแก้ไขและซึ่งจะประชารัฐพันธุ์ให้เกษตรกรได้เข้าใจ อันส่งผลถึงการดำเนินงานของธนาคารได้บรรลุวัตถุประสงค์ ขณะเดียวกัน เกรียงศักดิ์ ปัทมเรขา (2529 : 147-148) พบความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างทัศนคติกับการยอมรับการปลูกข้าวพันธุ์ส่งเสริม (พันธุ์ กษ.ต่างๆ) โดยเกษตรกรผู้ที่ปลูกข้าวพันธุ์พื้นเมือง และจากการศึกษาของ ทนุ ชัยพุฒิ (2531 : 132) พบว่า เกษตรกรที่มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติของเกษตรต่ำบล ยอมรับเทคโนโลยีการปลูกถัวเหลืองหลังการทำนาไปใช้มากกว่าเกษตรกรที่มีทัศนคติไม่ดี

7.2.6 การมีสิ่งอำนวยความสะดวก เกรียงศักดิ์ ปัทมเรขา (2530) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์การ

เกษตรฯ กลุ่มลูกค้า อ.ก.ส. และเกษตรกรรายตัว พบว่า เกษตรกรทั้งสามกลุ่มนี้มีความแตกต่างในเรื่องดังกล่าวโดยกลุ่มเกษตรกรลูกค้า อ.ก.ส. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มเกษตรกรสมาชิกสหกรณ์การเกษตร และเกษตรกรรายตัว นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเกษตรกรลูกค้า อ.ก.ส. มีการใช้ความรู้แผนใหม่ในระดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ เกษตรกรสมาชิกสหกรณ์การเกษตรและเกษตรกรรายตัว ตามลำดับ และเกรียงไกร เลขานุ๊ต (2543 : 89) ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับวิธีปฏิบัติที่ได้รับการแนะนำในการปลูกถั่วเขียว พบว่า การมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กัน เช่น วิทยุ จักรยานยนต์ รถเข็น โทรทัศน์ และจักรยานนั้นเกษตรกรแต่ละรายจึงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก

7.2.7 การเป็นสมาชิกกลุ่ม ศิริภัณฑ์ ปั่นเกช (2533 : 56-57) ได้ศึกษาความต้องการอาชีพเสริมของเกษตรกรในหมู่บ้านใกล้เดิยงสถานีวิจัยสังเวಡล้อมสะแกราช อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่าเกษตรกรผู้เป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพและเกษตรกรผู้ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มอาชีพ มีความต้องการอาชีพเสริมไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงข้ามกับเกรียงศักดิ์ ปัทมเรชา (2532 : 162) พบว่า การรู้ถึงประเภทของการดำเนินธุรกิจสหกรณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสหกรณ์ สอดคล้องกับ ปฤชญา บุญเจือ (2536 : 99) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน

8. กรอบแนวความคิดการวิจัย

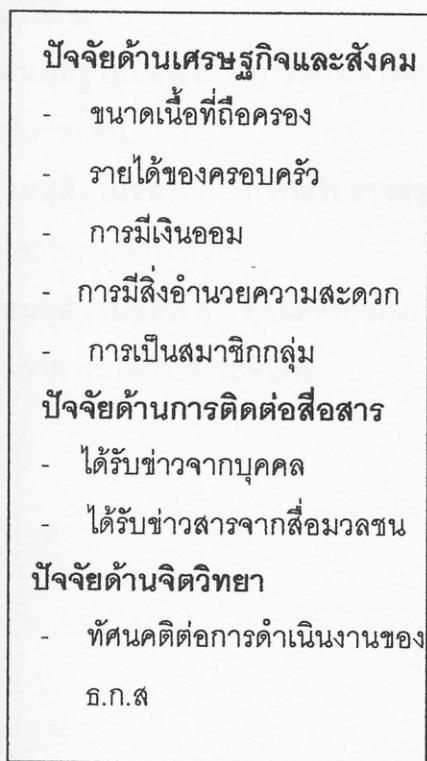
จากการตรวจสอบสาระเห็นได้ว่า การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบน้ำของเกษตรกรลูกค้า อ.ก.ส. นั้นมีความจำเป็นมาก เพราะหากทราบว่าปัจจัยตัวไหนมีผลต่อความสามารถในการนำระบบน้ำให้ปัจจัยนั้นมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดดยุทธิ์ในการส่งเสริมความสามารถในการนำระบบน้ำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการนำระบบน้ำนั้นอาจมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากมายนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่สำหรับการวิจัยนี้ได้จำกัดขอบเขตของตัวแปรตามแบบจำลองแนวความคิดการวิจัย ดังภาพประกอบ 2 ซึ่งมีการกำหนดปัจจัยของตัวแปรคงระเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- 1) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย การถือครองที่ดิน รายได้ของครอบครัว การมีเงินออม การมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และการเป็นสมาชิกกลุ่ม

2) ปัจจัยทางด้านการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วย การได้รับข่าวสารจากบุคคล และ การได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน

3) ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ประกอบด้วย คือ ทัศนคติต่อการดำเนินงานของ ม.ก.ส กลุ่มตัวแปรอิสระทั้ง 4 กลุ่ม คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการชำระหนี้ของเกษตรกร (ภาพประกอบ 2)

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวความคิดของปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้

9. สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัยได้มาจากกรอบแนวความคิดการวิจัยและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สมมุติฐานจึงกำหนดได้ ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 : ขนาดเนื้อที่ถือครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการชำระหนี้คืน

สมมุติฐานข้อที่ 2 : รายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจำรำหนึ้นคืน

สมมุติฐานข้อที่ 3 : การมีเงินออมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจำรำหนึ้นคืน

สมมุติฐานข้อที่ 4 : การมีสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจำรำหนึ้นคืน

สมมุติฐานข้อที่ 5 : การเป็นสมาชิกกลุ่มมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจำรำหนึ้นคืน

สมมุติฐานข้อที่ 6 : การได้รับข่าวสารจากบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจำรำหนึ้นคืน

สมมุติฐานข้อที่ 7 : การได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจำรำหนึ้นคืน

สมมุติฐานข้อที่ 8 : ทัศนคติที่มีต่อการดำเนินงาน ของ ม.ก.ส. มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการจำรำหนึ้นคืน